

Tícho & spol

Marec-Máj 2017

JAKUB BRANICKÝ & RÓBERT HORŇÁK

PAVOL VIECHA / ULOŽIŤ AKO...

MICHAELA MOTLOCHOVÁ

MILOŠ JANOUŠEK

PAVEL MALOVIČ

METELICA

VLADIMÍR MERTA

ELENA LITVÁKOVÁ

VLADO BALKO

Foto: Juraj Starovecký

Ticho &

*Ako ďalej v TICHU
a spol.?*

Rozhovor
s Jakubom Branickým
a Robom Horňákom

Čo nové sa deje, resp. čo sa chystá v Divadle TICHŤO a spol? O svojich predstavách a projektoch hovoria nový štatutár a scénoğraf divadla **Jakub Branický** a režisér **Robo Horňák**.

Jakub, už pár týždňov si zodpovedný za celkové fungovanie TICHŤA. Čo ťa viedlo k tomuto rozhodnutiu prijať funkciu riaditeľa nezávislého profesionálneho divadla?

Jakub: Ako sa hovorí: hlad má veľké oči. Posledných pár rokov som bol aktívne zapojený do celého fungovania tohto priestoru. Zároveň moja „mladícka“ ambícia a energia vyhrala nad racionom, ktoré ale v sebe niekde pevne stále (dúfam) držím. Tento proces rozhodovania netrval minúty, ale asi dva mesiace, kedy sme s Viki Janouškovou a Robom Horňákom preberali všetky možnosti ako pokračovať v práci, do ktorej sme investovali toľko času a energie. Samozrejme prebrať po niekom takto rozbehnutý a zabehnutý „systém fungovania“ je neľahká úloha, aj preto sme sa s Robom rozhodli zachovať všetky doterajšie princípy, myšlienky a hodnoty TICHŤA a spol. a pokúsiť sa pokračovať v tom, čo rozbehla Viki. Zároveň však priniesť aj náš pohľad na vec 😊.

Foto: Lucia Doubravová

Ako vidíte budúcnosť TICHŤO a spol. ?

Robo: Som presvedčený, že počas uplynulých sezón sme spoločne vytvorili cez všetky naše predstavenia a projekty svojský divadelno-spoločenský priestor. V jeho prehĺbovaní a rozvíjaní chceme ďalej pokračovať. Viki ten priestor pomenovala *ako priestor, ktorý miluje "okrajové" témy i žánre a ten "okraj" je pre nás teda v "centre" pozornosti.* Ja verím, že "okraj" nebude v centre len pre nás, ale stále pre väčšiu a väčšiu skupinu divákov. A aj preto budú budúcu sezónu u nás hosťovať aj noví a mladí divadelníci a hudobníci, ktorí tak ako my, hľadajú priestor tvorivej, no zodpovednej slobody.

Jakub: Áno, nové uhly pohľadov, nová energia. Ale samozrejme to neznamená, že otvoríme dvere pre všetkých, ktorí zaklopú... Tak ako oni, aj my máme isté kritériá, hodnoty a predstavy o tom, čo chceme a pokiaľ sa nebudú zhodovať, asi budeme musieť my (ale aj oni) hľadať inde.

Foto: Lucia Doubravová

Môžete byť konkrétnejší?

Jakub: Začiatkom roka sa nám podarilo rozšíriť našu platformu o nového člena, zoskupenie Trieska v oku. Tento mladý tím tvorcov, s ktorým som už predtým pracoval na dvoch iných projektoch (*Škvrny na slnku* a *Amputované duše*), priniesol do nášho priestoru novú inscenáciu „Príbeh o človeku“. Do budúcej sezóny by sme radi rozbehli spoluprácu aj s Katedrou bábkarskej tvorby VŠMU a možno vrátili do TICHÁ aj jedno, či dve predstavenia pre deti. Uvažujeme aj o linii diskusných večerov, možno niečo ako cyklus o hudbe a hudobníkoch v starej Bratislave. Zároveň sme rozbehli spoluprácu s choreografkou a tanečnou pedagogičkou Michaelou Motlochovou, ktorá už participovala na našich inscenáciách.

Robo: Cieľom tejto spolupráce je vytvorenie pohybovo-tanečnej zložky, akéhosi "fyzického laboratória" nášho divadla, ktoré bude vytvárať aj samostatné projekty /viď rozhovor s Mišou Motlochovou/. Prvú komplexnú premiéru diváci uvidia koncom roku 2017.

A čo sa bude diať v línii klasických TICHáčkych projektov?

Jakub: Za mňa osobne je to pokračovanie našich Tichých vŕzgajúcich parkiet. Stále mám niekde vzadu v hlave, že záver sezóny by sa mal niesť v tomto duchu. Dúfam, že nájdeme nových zaujímavých muzikantov, ktorí rozšíria náš malý orchester o nové zaujímavé podnety a prinesieme niečo, čo bude pocta našej osobitej interpretácií BIG BEATU 😊

Robo: Na začiatok októbra pripravujeme monodrámu poľského autora Andrzeja Maleszka: **Jašek**. V hlavnej úlohe sa predstaví skvelá Janka Lieskovská. V druhej polovici sezóny 2017/18 začneme pripravovať divadelnú "rockodrámu" **Tretí prsník** podľa rovnomennej hry ďalšieho významného poľského dramatika Ireneusza Iredyńského. V autorskom tíme figurujú zatiaľ dve zaujímavé mená Juraj Raýman a Milan Žitný. Výsledný tvar inscenácie by mal zahŕňať troch spievajúcich hercov, "živú" rockovú kapelu a pohybovo-tanečný chór. A my s Jakubom budeme určite pri tom.

Uložiť ako...

**Pojednávanie
vo veci Genezis**

„Dalo by sa uvažovať o dôvodoch, ktoré mohli súbor *Uložiť ako...* viesť k voľbe biblických tém – performancia však sama ponúka vysvetlenie: toto nie je o biblických príbehoch, ale o kolobehu viny, ktorú sa každý môže pokúsiť delegovať na niekoho iného a zároveň sa jej nikdy celkom nemôže zbaviť, je o začarovanom kruhu interpretácií a reinterpretácií faktov, svedectiev, príbehov a teda – veľkoho povedané – aj o dejinách ako takých. Je to náš ľudský alibizmus alebo naše prekliatie, náš sizyfovský údel?“

Súbor *Uložiť ako...* získal za svoju inscenáciu *Pojednávanie vo veci Genezis* prvé miesto na festivale FEDIM TISOVEC 2016.

O súbore a o vzniku inscenácie sme sa porozprávali s režisérom **Pavlom Viechom**.

Foto: Juraj Starovecký

Foto: Mojmír Procházka

Môžeš nám predstaviť váš súbor? Kto ste a ako ste sa dali dohromady?

Divadelný súbor *Uložiť ako...* predstavuje tvorivý tím pozostávajúci zo zmyselnej Terezy Stachovej, očarujúcej Marty Laurincovej, neodolateľnej Zuzky Oravcovej, tajomného Borisa Fedoroviča, krehkého Jerguša Horvátha, okúňavého Jakuba Matejčíka, švárneho Mojmíra Procházku, šarmantného Jakuba Molnára a skromného Paľa Viechu.

Všetkých členov spája divadelnícka minulosť, prítomnosť a budúcnosť a chuť pracovať so svojimi priateľmi.

Kto priniesol tému?

Protagonistka našej inscenácie – Tereza Stachová – mala v rámci prijímačiek na JAMU v Brne (odbor fyzické divadlo) vypracovať jednoduchý dramaturgický koncept na motívy príbehov knihy Genezis. Nápad so súdením biblických postáv sa porote zapáčil a pomohol jej k úspešnému absolvovaniu pohovorov.

Tereza sa následne so svojim nápadom zverila mne – vraj by rada svoju teoretickú úvahu konkrétne spracovala a oslovila ma na spoluprácu.

Spoločne sme o jej koncepte diskutovali. Spätne túto spoluprácu vnímam ako náročnú, no veľmi tvorivú. Vedeli sme, že naše vnímanie divadelného umenia je rozdielne, no zároveň sme potrebovali konfrontovať svoje názory s názormi druhého.

Z pôvodného konceptu nezostalo takmer nič, len myšlienka súdu biblických charakterov. Prvotne zamýšľanú pohybovú monodrámu nahradila činoherno-pohybová performance so šiestimi hercami a violončelistkou.

Foto: Mojmír Procházka

Pojednávanie vo veci Genesis nie je úplne bežný dramatický útvar. Ako ste s témou pracovali?

Prvotná úvaha bola, že všetko, čo je možné vyjadriť inak, netreba vyjadriť slovom. Pohyb, či hudba sú natoľko silné výrazové prostriedky, že svojou znakovosťou dokážu pracovať s vnímaním diváka. Týmto jazykom sme chceli spracovať príbehy tak, ako sú prezentované v Biblii.

Ako tvorca som si však uvedomoval, že činoherný princíp a práca so slovom je pre mňa príliš silný atribút, ktorý by bola škoda nevyužiť. Následne sme si spísali príbehy, ktoré sa v knihe Genesis týkajú kolobehu viny a konkretizovali charaktery, ktoré v nich vystupujú. Princíp spätného prezentovania príbehov (čiže od Jozefa a Jákoba cez Abraháma až po Adama a Evu) vytvára dostatočné napätie – divák predsa vie, že Eva svoj hriech už nemá na koho „hodiť“ a rozprávanie sa tak dramatizuje.

V posledných rokoch akoby sme v umení registrovali zrejmy príklon k biblii, k biblickým námetom. Popri Bartimejových pašijách Ivana Martinku alebo Zaplavení Divadla TICHŤ a spol. je Pojednávanie vo veci Genesis ďalšou biblickou látkou. Je to náhoda alebo je to čosi, čo priniesla táto doba?

Táto doba je Biblie plná. Jej obsah sa neustále konfrontuje s obsahom Koránu a myšlienky, ktoré obsahuje sa zvyknú zneužívať fundamentalistickými filozofiami. Kontakt s ňou je teda bežný, no málokto reálne pozná jej obsah a zamýšľa sa nad ním.

Naším cieľom nebolo prezentovať príbehy knihy Genesis divadelným spôsobom (musím sa priznať, som ateista, a takáto divadelná produkcia mi pripadá byť smiešnou), ale naopak zistiť, či sú jej myšlienky stále aktuálne a prezentovania hodné dnes.

Aspektom, ktorý stále láka divadelných tvorcov čerpať z Biblie, je podľa mňa základná myšlienka takmer každého náboženstva a teda „konaj tak, ako chceš, aby konali aj ostatní“. Biblia z tejto vety vychádza a nabáda čitateľa zamýšľať sa nad samým sebou. A to je predsa princíp divadelného umenia.

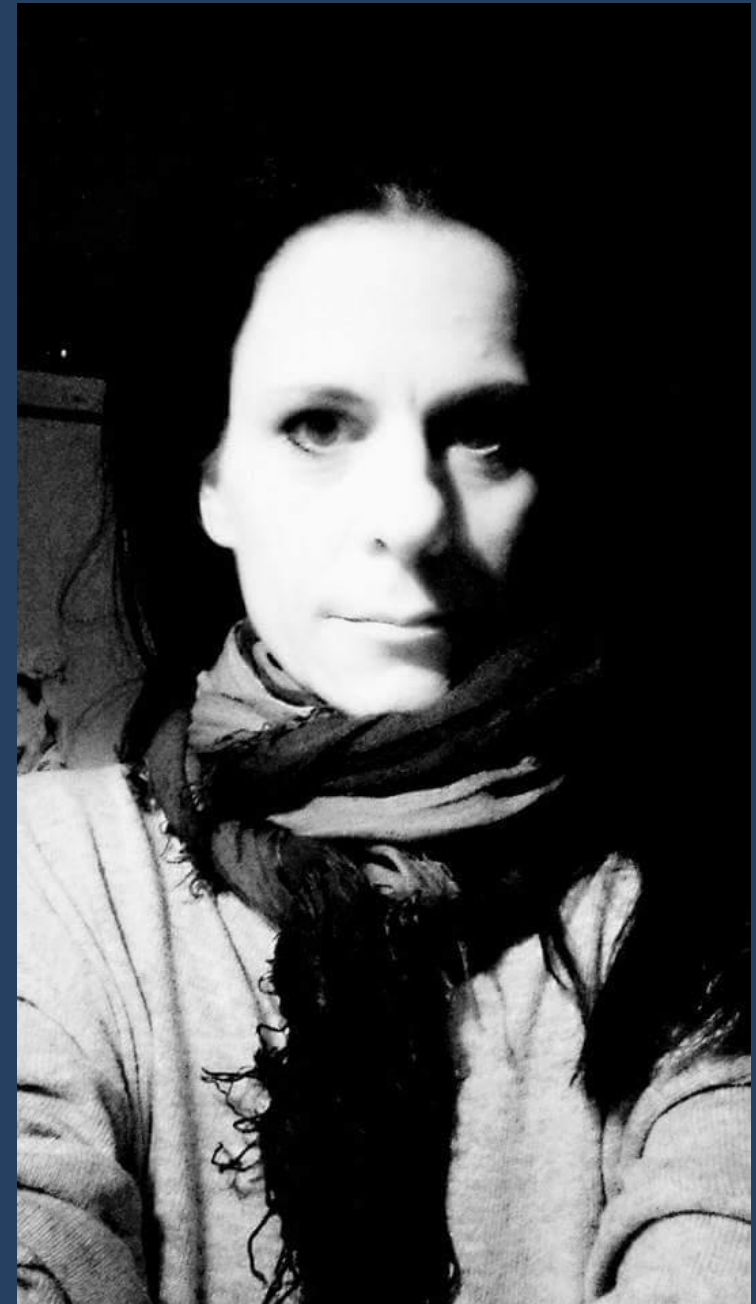
Pohybovo-
tanečná
zložka
Divadla
TICHO a
spol.,
nový člen
našej platformy

Rozhovor
s Michaelou Motlochovou

Divadlo TICHŮ a spol. chce od budúcej divadelnej sezóny 2017/18 vytvoriť priestor pre pohybovo - tanečnú zložku. Garantom a choreografom projektu je **Mgr. art. Michaela Motlochová, ArtD.**, ktorá je v súčasnosti tanečnou pedagogičkou na VŠMU na Katedre tanečnej tvorby, na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave a Základnej umeleckej škole Júliusa Kowalského v Bratislave. Dlhodobo sa venuje nielen autentickému folklóru, ale aj fúzii folklóru s inými tanečnými technikami (jazz, moderný tanec techniky J.Limóna, L. Hortona, charakterový tanec a klasický tanec). Intenzívne sa zameriava aj na tance iných národov so zameraním na tance v štýle flamenco. Flamenco študovala vo Viedni vo Flamenco academia u pani prof. Susanne Heizinger a každoročne absolvovala niekoľko tanečných workshopov a seminárov prevažne v zahraničí (Česko, Rakúsko), v technikách flamenco u pedagógov (Jana Drdácka, Zuzana Čorejová, Bellen Maya, Juan Pollvio, Ramon Martínéz), jazzový a moderný tanec (David Strnad, Fredrik Sjøberg, Joe Allegado,), klasický tanec (V. Janeček, I.Musilová, L.Yoshida), írsky tanec (Stefan Tóth, Michal Kover).

Vzhľadom k tomu, že v posledných rokoch je pedagogičkou tanca na Cirkevnom konzervatóriu, je v úzkom prepojení s hereckou tvorbou a ako "pohybárka" sa podieľa na tvorbe školských inscenácií. Hľadá nové formy tanca v súvislosti s herectvom, so zámerom objavovať pohybové možnosti a výrazové prostriedky v kontexte s inscenáciami. Preto sa tanec ako prejav umeleckého pohybu v rámci choreografickej tvorby mení na pohybové divadlo, fyzické divadlo, tanečné divadlo - všetko podľa zámeru tvorcu a režiséra.

Ako vznikla vaša spolupráca s Divadlom TICHŤO a spol?

Za touto spoluprácou stojí režisér Robo Horňák, ktorý je mojím kolegom na Cirkevnom konzervatóriu a spolupracujeme na školských inscenáciách. Zrejme sme obaja z jedného cesta, rovnako zmýšľame, vidíme, a obaja sme trochu, ako naše decká vravia, "psycho". Nekračáme totiž tou jednoduchou cestou, ale volíme vždy tú zložitejšiu a náročnejšiu, čo nás nesmierne motivuje, posúva a samozrejme aj unavuje. Robo si asi povedal, že takého "psychouša" potrebuje do inscenácií v Divadle TICHŤO a spol. a mne nebolo treba dvakrát hovoriť. Išlo o inscenácie Zaplavenie, ...a dážď. Som neskutočne vďačná za túto skúsenosť.

V čom vidíš zmysel vytvorenia pohybovej zložky v TICHŤU?

Som presvedčená, že nový profesionálny priestor na tvorbu a prezentáciu pohybovo-tanečného umenia je v momentálnej situácii mimoriadne dôležitý. Súbor budú tvoriť predovšetkým mladí umelci - poslucháči alebo absolventi konzervatórii, HTF VŠMU a nezávislí performer. Tento projekt by mal dať možnosť odborne vzdelaným interpretom tvoriť a súčasne participovať na vytvorení "domovskej základne" pre mladých umelcov.

A pre mňa osobne je to veľká výzva, pred ktorou mám rešpekt.

Môžeš prezradiť aj niečo konkrétnejšie?

Na apríl a máj pripravujeme verejnú prezentáciu nášho doterajšieho spoločného hľadania, istú časť práce, zachytenie našej cesty. Chceme, aby sa divák stal súčasťou nášho laboratória, v ktorom prebieha proces. Takže pokus číslo jeden: "FRAGMENTY TELA" alebo "...LEN SÁM SEBA NEPOZNÁM". A možno príde aj François Villon :).

Na "Fragmentoch" spolupracuje aj „tichácky“ scénograf Jakub Branický a režisér Robo Horňák. Veľmi sa teším na dialóg s "klasickými" divákmi Divadla TICHÁ a spol. a verím, že nás prídu podporiť aj "naši" diváci.

Miloš Janoušek

Mapy
ako prostriedok
k neblúdeniu...

Skupina Jednofázové kvasenie je s divadlom TICHŤO a spol. neoddeliteľné spätá a jej koncerty na tejto scéne patria k najnavštevovanejším podujatiam. Aprílový koncert Jednofázového kvasenia však bude netradičný, a to hneď dvojicou krstov. Krstiť sa totiž bude sólové CD člena Jednofázovky, Miloša Janouška a zároveň aj kniha básní Paľa Maloviča.

***Miloš Janoušek: Mapy labyrintu
(Indies Happy Trails 2017)***

Miloš Janoušek je človek mnohých aktivít – je pesničkár, spisovateľ, scenárista, hudobný a literárny publicista... Spoluautor úspešných divadelných inscenácií (s Viki Janouškovou napísali hry *Izrafel*, *Deja vu* a *Zaplavenie*), ale aj ako skladateľ divadelnej hudby a folkový pesničkár. So skupinou Jednofázové kvasenie nahral už šesť albumov, pričom dva z nich – *Bezfézový stav* a *Rybí menuet* – boli dokonca nominované na hudobnú cenu Radio_Head Awards.

Je ale predovšetkým osobitý gitarista, hráč na akustickú gitaru. V jeho gitarovej hre sa prelínajú najrôznejšie hudobné vplyvy – od renesančnej hudby cez folk, country, blues až po rock – všetko hudba, ktorú zažil a vyskúšal, či už ako hudobník alebo skladateľ.

Miloš Janoušek teraz prichádza s vlastným sólovým albumom **Mapy labyrintu**. Toto CD prináša inštrumentálnu, prevažne gitarovú hudbu. Väčšinu z 18 nahrávok tvoria pôvodné skladby, ale na albume sa objaví aj hudba renesančného skladateľa Johna Dowlanda, škótske a bretónske tradície. S využitím nahrávacích možností štúdia, ale aj s príspevom hudobníkov ako Karol Svozil (flauty) a Miroslav Nemeč (klávesy) vznikla zvukovo farebná a hudobne nápaditá nahrávka, ktorá len potvrdzuje okrídlené úslovie, že gitara je malý orchester.

Ako vznikol nápad nahráť čisto inštrumentálny album?

Mám rád akustickú gitaru ako nástroj. Mám rád jej zvuk i interpretačné možnosti. Každý hudobný štýl si vyžaduje iný spôsob hry. Takže ak hudobník nechce hrať celý život len jeden druh hudby, znamená to zvládnuť celé spektrum gitarových techník. Perkusívny spôsob, bottleneck, fingerpicking... Iný spôsob prstovej hry vyžaduje vážna hudba, celkom odlišný zas folk alebo rock.

Rozmanitosť hry na gitaru som sa snažil využívať napríklad v Jednofázovom kvasení, ako súčasť skupinovej interpretácie. Vždy ma však lákali aj sólové skladby pre gitaru - najprv to bola interpretácia prevzatých skladieb, neskôr aj skladanie vlastných. Učil som sa na nahrávkach gitarových majstrov ako boli napríklad John Renbourn, Bert Jansch alebo Jorma Kaukonen, a každý z nich mal v repertoáru aj gitarové inštrumentálky.

Foto:
Lucia Doubravová

Takže inštrumentálna hudba nie je u teba záležitosťou posledných mesiacov...

Nie, to určite nie. Prvé gitarové skladby som skladal a hrával už v čase pesničkárskeho združenia Slnovrat v osemdesiatych rokoch. *Posledné chrípkové ochorenie v severnom Ontáriu, Životopis z nevydanej knihy, Výklad obchodného domu s renesančnými dohrávkami...* Boli efektné a pamätníci z Rolanda si ich pamätajú dodnes (*smiech*).

Neskôr som ich občas zahral v rámci koncertov Jednofázového kvasenia, ale boli skôr záležitosťou vernisáží alebo besied. Tri z nich sa objavili aj na albumoch Jednofázového kvasenia alebo Slnovratu, ale – ako vravím – boli to skôr výnimky.

Foto:
Lucia Doubravová

Foto: Julian Ratica

Ako vznikalo CD *Mapy labyrintu* a čo na ňom nájdeme?

Nahrávky vznikali počas posledných dvoch – troch rokov. Pri väčšine z nich som pracoval spôsobom multitrackingu, teda vrstvenia gitarových stôp, takže až na výnimky sú skladby prearanžované pre niekoľko gitár. Väčšina skladieb sú moje vlastné kompozície, ale na CD sa objavujú aj prevzaté – napríklad bretónsky tanec *Hanter dro*, dve skladby z obdobia anglickej renesancie a balada *Both Sides the Tweed* škótskeho pesničkára Dicka Gaughana.

Napriek tomu, že na cédečku dominujú najmä gitary, snažil som sa, aby vznikol náladovo farebný album. Priestor tu preto majú aj flauty môjho spoluhráča z Jednofázovky Kaja Svozila a klávesy Miroslava Nemca.

A prečo práve *Mapy labyrintu*?

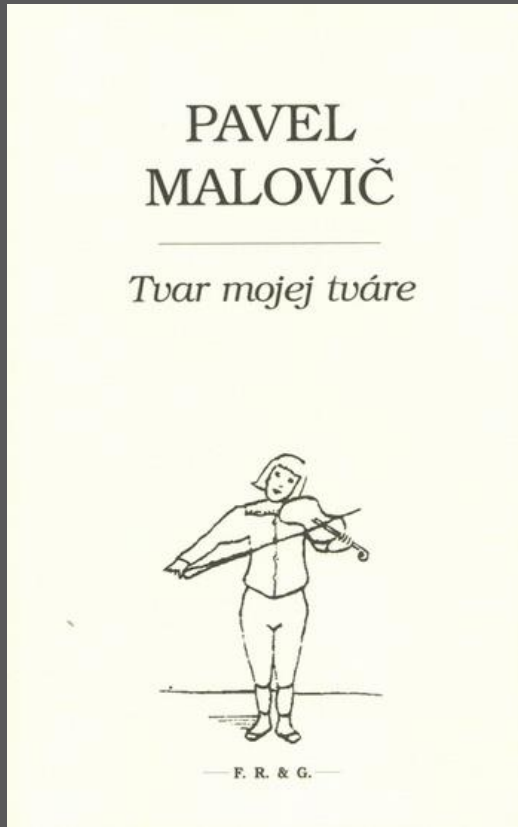
Album prináša také množstvo štýlov a nálad, že nie je od veci mať so sebou mapu, aby poslucháč nezablúdil (*smiech*).

Súčasťou koncertu Jednofázového kvasenia bude aj krst knihy básní a textov Pavla Maloviča...

Pavel Malovič: Tvar mojej tváre (F.R. & G. 2017)

Pavel Malovič je folkový pesničkár a publicista, spoluzakladateľ legendárneho pesničkárskeho združenia Slnovrat. Jeho v poradí už druhá knižná zbierka prináša piesňové texty, básne a krátke básnické útvary. Popri poetických obrazoch je pre jeho tvorbu typická aj do istej miery provokatívna póza, ktorou dokáže pútať rovnako ako aj šokovať – na koncertoch i v písanej tvorbe.

Paľo Malovič je už roky súputník a blízky spolupracovník Jednofázového kvasenia. To dokonca zaradilo niektoré jeho piesne do svojho stabilného repertoáru. Takže ponuka uviesť knihu *Tvar mojej tváre* do života práve na koncerte Jednofázového kvasenia vyplynula celkom prirodzene. Knihu budú uvádzať Martin M. Šimečka a Vlado Jedľovský.

Prečo

Spomienky
sa
rozpúšťajú
ako
kopy
starého
snehu

Nechávajú
len
špinavé
mapy
nepochopiteľných
tvarov

Haiku
samot/k/y

Taký
večer
...
!

Aj
poháre
zosmutneli
prázdnotou

Pavel Malovič: Tvar mojej tváre

Metelica

...ani nevieme, kedy tá
pauza vlastne bola...

Kedysi bardejovská, dnes už prakticky bratislavská skupina Metelica mala hned' odpočiatku v rukách silné tromfy – nápadité pesničky Mira Šmilňáka, vyspelé muzikanstvo jednotlivých členov, nadhľad a doslova nákazlivé nadšenie a energiu, ktorá sa zákonite musela preniesť aj na divákov. Preto sa v minulosti koncerty Metelice stávali vyhľadávaným hudobným zážitkom a nie je dôvod predpokladať, že by tomu bolo inak pri ich opätovnom návrate na folkovú scénu. O minulosti, prítomnosti a budúcnosti sme sa porozprávali s Mirom Šmilňákom a Martinom Norisom:

Máte za sebou niekoľkoročnú prestávku, počas ktorej bola Metelica na čas odložená k "zimnému spánku". Čo bol dôvod pauzy a čo sa v tom čase dialo?

Dôvodov bolo viac. Stalo sa nám to, že sme boli 4 kolesá na jednej mašine, ale každé inej veľkosti. Jeden chcel profi kapelu, druhý poloprofi, tretí hobby a štvrtý aj aj ...

Tak isto sme si všetci budovali hniezda a menili tvar populačnej krivky. Nebolo jednoduché dať si pauzu, ale teraz pri pohľade do späťáku je jasné, že to bolo dobré rozhodnutie. Najprv súzvuk v rodine a potom aj harmónia v kapele.

Stali sme sa manželmi a fotrami a posunulo nás to. Už neriešime len to, či bola skôr sliedka alebo vajce, ale aj to, koľko stoja a ako si ich uvaríme.

Suma sumárum: stop-time Metelice bol v osobnom živote dosť živý. Keď k tomu prirátam, že sme všetci okrem pampersiek menili aj zamestnania a byty, ani neviem, kedy tá pauza bola.

Foto: Lucia Doubravová

Foto: Lucia Doubravová

Miro Šmilňák vydal pod pseudonymom Miro Jilo dva samostatné albumy. Prečo Miro Jilo a prečo práve pesničky o deťoch a pre deti.

Prezývka Miro Jilo je z rómskej pesničky, znamená moje srdce. Priezvisko Šmilňák sa ťažšie pamätá a ľudia sa často mýlia v diakritických znamienkach. Zjednodušil som to na Jilo.

Okrem Metelice som vždy sníval aj o jednoveslovom nohavicovsko-plíhalovskom pesničkárstve. Myslel som si, že po rokoch strávených v kapele bude ľahké rozbehnúť sólo projekt. Došlo mi však, že to je úplne iný vesmír. Od piky, od koncertu ku koncertu je to nový príbeh. Na prvom albume Folk is Dad som veľmi poctivo hľadal a experimentoval, ako na to. Na druhom, čerstvom albume s názvom Hroch sa mi vďaka produkčnej spolupráci s Maťom Norisom podarilo nájsť priestor, v ktorom môže Jilo plávať, stavať a hrať. Maťova (gitarista z Metelice) zásluha je okrem iného v tom, že „udržal šarkana Jila v štúdiu na šnúrke v spojení so zemou“ a podarilo sa. Z CD Hroch sa teším ako celá ZOO dokopy. Sú naňho fajn reakcie. Ľudia sa za ním otáčajú, pribúdajú koncerty...

K druhej časti otázky, že prečo o deťoch a pre deti ... Pri Jilovi aj v Metelici sme stále autenticky reagovali na to, čím sme žili. Keď sme počas výšky a po nej „vyleteli z hniezda“ nahráli sme Deň Letecký, keď sme riešili polovičky, vznikol Deň žien, keď riešim rodinu, robím rodinné CD. Keď k tomu prirátam 13 rokov práce s deťmi s poruchami správania s využívaním muzikoterapie - nejako sa to prepojilo. Musím však dodať, že aj keď sa môj svet teraz tvorivo točí okolo detí a rodičovstva, snažím sa osloviť všetky generácie - slohy patria deťom, refrény rodičom a záver najvyšším autoritám ako je svokra a Pán Boh.

Čo sa týka Metelice, aj Dodo a Maťo majú ďalšie projekty z úplne iných súdkov. U Doda je to na starých hitoch postavený Tuzexband a u Maťa zase fusion trio - Sineline. T.j. žiadny regres, stále sa držíme vesla.

Foto: Lucia Doubravová

Takže Metelica je späť. Čo vás motivovalo k jej obnoveniu?

- 1) Skleróza. Zabudli sme, prečo sme sa rozišli.
- 2) Našli sme prienik – režim, ktorý sedí každému na mieru bez zbytočných otlakov zvonku aj zvnútra.
- 3) Chceme dať príklad politickým stranám, cirkvám a hokejovému zväzu, že treba držať pokope, lebo sa nám to tu nejako sype.

Metelica má za sebou 3 skvostné albumy. Znamená tento návrat, že sa okrem koncertného hrania schyľuje aj k nahrávaniu ďalšej platne?

Otázku nového albumu radšej neotvárajme, lebo sa zase pohádame. Ak by aj niekto chcel, mohol by vyvolať protireakciu, preto radšej bude tvrdiť, že v žiadnom prípade, čo môže naštartovať celý proces a spustiť lavínu nahrávania ... Čiže zásadne nie!!!

(Martinov exaktný dodatok): Na koncertnom playliste máme aj nové kúsky, pribúdajú veci v šuflíkoch a niečo je aj na hard disku v štúdiu. Aj keď nový koncepčný album je asi najvyššia méta, sme dosť vyťažení a faktom je aj to, že doba teraz praje viac singlom. Najpravdepodobnejší scenár je teda krok sun krok, ale na bránu.

Foto:
Lucia Doubravová

Vladimír Merta / Trojka Zuzany Homolovej (TICHU a spol. 21.5.2017)

Vladimír Merta je legenda českého folku. Osobitý textár a skladateľ, svojrázny interpret, brilantný gitarista, ktorý posunul spôsob gitarovej hry na netušenú úroveň. Ale aj renesančná umelecká osobnosť, spisovateľ, publicista, filmový režisér, scenárista, architekt. Jeho diskografia obsahuje viac ako 3 desiatky položiek vrátane vo Francúzsku vydaného albumu *Ballades de Prague*.

V TICHU a spol. Vladimír Merta vystúpi spolu s Trojkou Zuzany Homolovej.

Erika Litváková: India v priestore a čase 7.3. – 7.4.2017

/ výstava fotografií
vo foyeri divadla TICHŮ a spol.

„Fotografovanie je mojou profesiou, vášňou a nevyčerpatelnou studnicou invencie a poznania. Pretože poznanie je ako svetlo do tmy. Pretože ako fotografka môžem byť dizajnérom svetla. Podieľať sa jedinečným spôsobom na zázraku zvečneného okamihu. Fotografia, to je len zachytená chvíľa – okamih v čase, čo zameriava súradnice nášho bytia. Vedieť fotografovať znamená vedieť vidieť.“ (Erika Litváková)

Výstava je organizovaná v spolupráci s Indickou ambasádou.

Vlado Balko:

Známi a ukrytí

7.4. – 5.5. 2017

/ výstava obrazov

vo foyeri divadla TICHŮ a spol.

Aký je váš vzťah k literatúre? Museli ste si ho vytvárať? Alebo Vás zaujímala vždy?

Literatúra ma zaujímala vždy. Keď som bol mladý, čítal som Rimbauda, Dostojevského, modernú poéziu a prózu, rôzne eseje o umení. Literatúra ma často inšpirovala, ale skôr v prenesenom význame slova.

V súvislosti s tým, čím nás v súčasnosti zaplavujú médiá, čo môže podľa Vás kvalitné alebo vysoké umenie poskytnúť bežnému človeku?

Kvalitné umenie môže poskytnúť bežnému človeku hlbší pohľad na život, ak sa ku kvalitnému umeniu dostane. Dobré umenie má v sebe ukrytých veľa dimenzií a často to aj v bežnom človeku zarezonuje. Takže rozhodne tzv. vysoké umenie má svoje nezastupiteľné miesto aj v dnešnom svete.

Pri tvorení používate rôzne materiály, baví vás spájať (zdanlivo) nespojiteľné aj v bežnom živote?

Viem, čo máte asi na mysli. Avšak život je jedno veľké pradiivo, takže je to uhol pohľadu, čo je nespojiteľné a čo spojiteľné. Snažím sa pokiaľ možno spájať "veci" tak, aby to plynulo dobre...

Vlado Balko

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

28.2.2017

Vernisáž výstavy *Čo zostane po divadle?* v
Štátnej vedeckej knižnici v Banskej Bystrici

Foto: Jakub Branický , Miloš Janoušek

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

28.2.2017

Vernisáž výstavy *Čo zostane po divadle?* v
Štátnej vedeckej knižnici v Banskej Bystrici

Foto: Jakub Branický, Miloš Janoušek

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

17.2.2017

Andrea Bučko, Mária Kmeťková a
Pavol Bereza (*koncert*)

27.1.2017

Trieska v oku:
Príbeh o človeku (*premiéra*)

Foto:
Lucia Doubravová

Obzretie

alebo

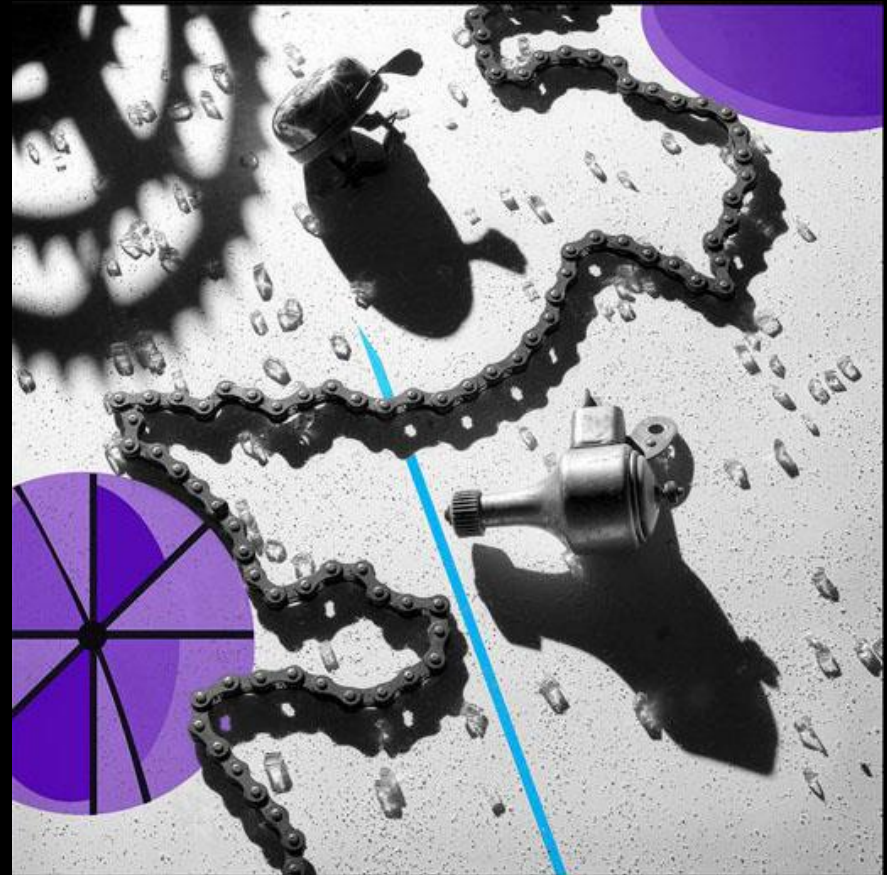
Čo bolo v TICHU...

Tereza Grešková: Symbióza

Výstavy :

Anton Sládek a Pravoslav Flak:
Svetské poznanie je len tieň

Ticho & spol

Divadlo TICHŤO a spol.
odtlačok na duši divákov a tvorcov.
ISBN 978-80-971000-0-0

KNIHA: TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov

Pri príležitosti 5.výročia svojho vzniku, vydalo Divadla TICHŤO a spol. pod vedením Viki Janouškovej reprezentatívnu publikáciu. Jedinečné prerozprávanie príbehu divadla s rozhovormi hercov, tvorcov, fotografiami a odbornou štúdiou.

V priestore Divadla TICHŤO a spol. vzniklo za 5 rokov (2010-2015) existencie 19 nových inscenácií, odohralo sa vyše 360 predstavení, koncertov, výstav a iných eventov, ktorých sa zúčastnilo cez 12 850 divákov. Okrem toho TICHŤO i divadlá Platformy sa zúčastnili mnohých festivalov a zájazdov...

Knihu **TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov**, vydalo Divadlo v roku 2015 pomocou sponzorov a dobrovoľných darcov vo vlastnom náklade. Kúpiť si ju môžete v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením alebo objednať prostredníctvom internetového knižného e-shopu (Gorila.sk, Martinus.sk) alebo v Artfóre:

<https://www.artforum.sk/katalog/89556/divadlo-ticho-a-spol>

Knihá má 138 strán, u nás v TICHŤU a spol. si ju môžete kúpiť už za **15 € !!!**

Ticho & spol

© 2017 TICHŔ a spol., komorné divadlo, folk, blues, literatúra

Editor: Miloš Janoušek

Texty a rozhovory: Miloš Janoušek, Jakub Branický, Robo Horňák, Lucia Doubravová

Grafické spracovanie: Miloš Janoušek

Fotografie: Lucia Doubravová, Juraj Starovecký, Mojmír Procházka, Jakub Branický, Julián Ratica, Gabriel Kuchta, archív

Predaj vstupeniiek v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením

Predpredaj e-vstupeniiek: Interticket – Ticketportal

Kontakt: Divadlo TICHŔ a spol., Školská 14, 811 07 Bratislava

e-mail: tichoaspol@gmail.com

Telefón: 0908 111 065

www.tichoaspol.sk